

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA

SAMARINEANULUI MILOSTIV

DUMINICA A 25-A DUPĂ RUSALII
(Pilda samarineanului
milostiv)

SF. AP. FILIP,
UNUL DINTRE CEI 12 APOSTOLI;
SF. IER. GRIGORIE PALAMA,
ARHIEPISCOPUL TESALONICULUI

Astăzi ne aflăm în Duminica a 23-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Luca, capitolul 10, care ne-a relatat Pilda samarineanului milostiv. Această pildă este de o rară și adâncă frumusețe descrisă în cuvinte și care răspunde unei întrebări căreia dorim să-i găsim un răspuns: „Cine este aproapele nostru”?

În Legea lui Moise, unde apare pentru prima dată acest termen, aproapele unui adept al Torei nu putea fi decât un conațional, un israelit. Pentru a sublinia diferența de optică dintre cele două etape istorice, Mântuitorul va privi direct și atent, luând ca exemplu de compasiune, dragoste și milă un samaritan. Întrebarea nouă și neașteptată a învățătorului de Lege este: „Cine este aproapele”? Poporul alcătuia o comunitate solidă, în care fiecare purta și răspundea de cerințele celuilalt. Cei străini care aparțineau altor popoare puteau fi socotiți cei de aproape? Limitarea noțiunii de aproape, conform interpretării rabinilor, era evidentă, eretică, cei căzuți sau excluși de la viața sinagogii nu puteau fi considerați „aproapele”.

Actualitatea parabolei poate fi extinsă la întreaga lume, care în dimensiunea ei pluriethnică are nevoie de multă solidaritate. Cu cinism, nici astăzi nu au încetat exploatarea, înșelăciunea, perfidia financiară, interesul egoist, care au dus la crize în care omenirea se zbate și suferă. Toate acestea s-au petrecut în așa-zisă deplină libertate iresponsabilă, bazată pe interes josnic, meschin și extrem de periculos. Printr-o mass-media finanțată din bani câștigați prin suferințele altora, s-a indus omului dependent de ecran ideea atot-suficienței și a lipsei de compasiune față de cel aflat în nevoi. Exploatarea nu a încetat niciodată, cu atât mai mult astăzi, când prin inginerii financiare sunt înșelate „în mod democratic și legal” națiuni întregi, care apoi sunt reduse, tot prin măsuri de austeritate cu caracter de revigorare

economică, la forme de sărăcie provocată de lipsuri, încât suferințele nu încetează, iar nevoia de samaritan milostiv devine cronică. Preotul de la templu și levitul care au trecut pe lângă cel căzut reprezintă o mică minoritate dintre noi, care trăiește pentru sine, pentru propriile interese, indiferentă și necredincioasă. Și necredința este o altă realitate a zilelor noastre, un fapt care ne demonstrează cât de uman poate fi un om în raport cu suferința celuilalt. Dorința de a împlini binele, aplicarea ei ca o prezență vie a faptelor credinței noastre în Iisus Domnul, izvorul vieții și al binelui, ne definesc, ne arată cine suntem.

Sfinții Părinți ai Bisericii au interpretat pilda dându-i un caracter hristologic, eclesiologic. Interpretarea lor corespunde într-un total ideii centrale, ce este viața cea veșnică și dobândirea ei. Omul căzut este omenirea ce poartă în ea chipul primului om căzut și depărtat de Dumnezeu. Istoria

lui este o depărtare și înstrăinare de Dumnezeu, care s-a lăsat lovit de propriile patimi, exploatat de rău și transformat adesea în unealta răului. Calea de la Ierusalim la Ierihon este calea popoarelor, a omenirii, care și astăzi, în ciuda harului iertării și mântuirii, izvorâte din Crucea și Învierea Domnului, este mai mult moartă decât vie, părelnic fericită, dar în realitate foarte zbuciumată și mereu lovită de spectrul suferințelor și al morții. Astăzi este nevoie de mulți samaritaneni. Calea spre Ierihon este largă, plină de suferință, de uitare și însingurare. Drama singurătății și părăsirii stăpânește lumea tot mai egoistă. Blandul samaritan poate fi oricare dintre noi, de aceea ascultăm Sfânta Evanghelie, pentru a împlini cele cerute de Hristos, Mântuitorul nostru, care ne poruncește: „Du-te de fă și tu asemenea” (Luca 10, 37)! ❀

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA ȘI DISPUTA ISIHASTĂ

Sfântul Grigorie Palama, unul dintre cei mai mari Părinți ai Bisericii Ortodoxe din mileniul al doilea creștin, este cunoscut ca teologul care a adâncit cunoașterea învățăturii despre harul necreat, cunoașterea nemijlocită a lui Dumnezeu și îndumnezeirea omului.

S-a născut în anul 1296 în Constantinopol, în familia lui Constantin, un important demnitar al împăratului bizantin Andronic II Paleologul. În ciuda funcției sale înalte, tatăl său a dus o viață sfântă. Cu puțin înainte de a muri, s-a călugărit, luând numele de Constanțiu. I-au rămas cinci copii mici: trei băieți și două fete, cărora însuși împăratul le-a devenit tutore.

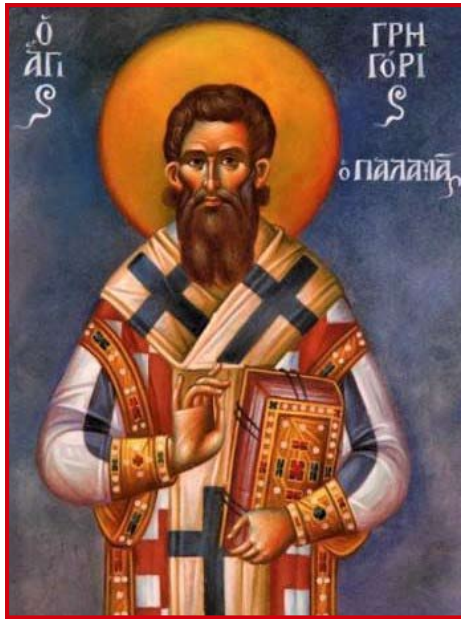
Pe când Grigorie avea șapte ani, nu reușea să țină minte ceea ce învăța, așa că a hotărât să nu înceapă niciodată învățarea fără să facă trei metanii mari și o rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului. Ajutorul Maicii Domnului nu a întârziat, curând Grigorie sporește mult în știința de carte, mulți arătându-se impresionati de înțelepciunea lui.

La vârsta de 20 de ani, deși împăratul Andronic al II-lea și l-ar fi dorit demnitar în conducerea imperiului, asemenea tatălui său, tânărul Grigorie se va călugări la mănăstirea athonită Vatoped și va intra sub îndrumarea duhovnicească a părintelui Nicodim (prăznuit la 11 iulie), cunoscut isihast, renumit prin vederea lui Dumnezeu.

După doi ani de nevoiță, într-una din zile i s-a arătat Sf. Ioan Evanghelistul, spunându-i: „am fost trimis de Împărăteasa tuturor să te întreb de ce strigi neîncetat către Dumnezeu «luminează-mi întunericul, luminează-mi întunericul!»?”. Sfântul Grigorie i-a răspuns: „ce altceva trebuie să cer eu, cel pătimăș și plin de păcate, decât numai să fiu miluit și luminat, spre a afla și a face voia Lui cea sfântă?” Atunci, Sf. Ioan l-a încredințat că Maica Domnului nu îl va părăsi niciodată și îi va fi totdeauna ajutoare.

De la Vatoped, merge la mănăstirea Sf. Atanasie Athonitul, unde slujește la bucătărie și cântă în biserică. Biograful său, patriarhul Filotei Kokkinos (†1379), scria: „se lupta ca și cum voia să se facă netrupesc. Somnul și-l biruise atât de mult, încât a rămas treaz trei luni întregi, ca și când ar fi fost fără de trup, afară de un scurt răgaz, în care se odihnea puțin, după ce își lua hrana, spre a nu pătimi cu ceva rânduilele firii”.

După trei ani se stabilește la schitul

Glossia. Cu un grup de isihăști se nevoiește în asceză și în rugăciunea minții sub călăuzirea unui monah, Grigorie, originar din Constantinopol.

Incursiunile dese ale turcilor din jurul anului 1326 îl silesc pe Grigorie să se mute cu cei 12 monahi isihăști la Tesalonic, unde va fi hirotonit preot. Împreună cu ceilalți călugări, se stabilesc într-un schit de lângă Veria, unde continuă viața de asceză din Athos: cinci zile pe săptămână petrecea în rugăciune și post, fără să se întâlnească cu nimeni, iar sâmbăta și duminica cobora în mijlocul fraților și al credincioșilor, slujind Sfânta Liturghie și predicând. Nu după mult timp se întoarce la Athos și se așază în schitul Sf. Sava, lângă Marea Lavră.

Pe la anul 1334, la Constantinopol catolicii aveau discuții cu ortodocșii pe tema unirii Bisericilor Ortodoxă și Catholică. Varlaam, un tânăr foarte bine pregătit, originar din Calabria (Italia), călugărit de câțiva ani în Constantinopol, dorind să câștige simpatia ortodocșilor care îl suspectau de catholicism ascuns, scrie mai multe tratate despre purcederea Sfântului Duh, dorind să apere poziția ortodoxă, anume că originea Duhului este numai Tatăl. A făcut-o însă într-o manieră care relativiza ambele perspective. Atunci, prietenii Sf. Grigorie din Tesalonic i-au scris acestuia, rugându-l să-i lămurească cu privire la teza lui Varlaam. Sf. Grigorie a scris mai multe tratate despre purcederea Sfântului Duh, trimițând, în același timp, câte o scrisoare și lui Varlaam și prietenului acestuia, Achindin.

Varlaam i-a răspuns prin trei tratate împotriva isihăștilor, știind că Grigorie era unul dintre ei. Neînțelegând ce

înseamnă, de fapt, rugăciunea minții și vederea luminii dumnezeiești, Varlaam începe să ridiculizeze isihasmul. Sf. Grigorie, la rândul său, îi răspunde printr-o serie de șase tratate, în care apăra poziția monahilor isihăști. În anul 1341, Sf. Palama alcătuiește o lungă scrisoare - Tomosul aghioritic - care e semnată de toți mai marii monahismului atonit.

Au loc apoi dispute publice între Palama și Varlaam. În urma acestora, Varlaam a publicat lucrarea „Contra mesalienilor”, în care îl ataca personal pe Grigorie. Grigorie Palama răspunde și de data aceasta prin trei tratate, respingând învățătura lui Varlaam.

Viața politică și cea bisericească vor fi fost în acei ani destul de complicate. Așa se face că vor urma câteva sinoade pentru a căuta adevărul în disputa isihastă. La 11 iunie 1341, s-a întrunit un sinod care a dat dreptate isihăștilor. Varlaam, pentru a evita condamnarea, își cere iertare și pleacă în Occident.

Mai apoi, patriarhul Ioan Calecas (1341-1347), sprijinitor al lui Achindin, condamnă pe isihăști. Sf. Grigorie este închis în 1343, alături de alți șase ierarhi susținători ai lui. În anul 1347 un alt sinod îl condamnă pe Ioan Calecas și reconfirmă învățătura Sf. Grigorie, care este scos din închisoare. Patriarh al Constantinopolului ajunge prietenul său, Isidor (1347-1349), care ocupă scaunele vacante cu ierarhi susținători ai lui Palama, iar Sf. Grigorie va fi hirotonit arhiepiscop al Tesalonicului, al doilea oraș important al imperiului.

Sinodul din anul 1351 reafirmă învățătura palamită și se încheie cu un Tomos sinodal.

În anii 1352-1353, Sf. Grigorie se îmbolnăvește grav; și abia refăcut, într-o călătorie cu corabia spre Constantinopol este răpit de turci și luat prizonier, fiind eliberat după un an. A făcut multe minuni, vindecând bolnavi, mai ales în anii ce au premers morții sale. A murit la 14 noiembrie 1359. În ajunul plecării din această lume, i s-a arătat Sf. Ioan Gură de Aur (una dintre zilele sale de prăznuire fiind 13 noiembrie), care i-a adresat cuvintele: „Spre Înălțimi! Spre Înălțimi!” Moaștele Sf. Grigorie se păstrează la Tesalonic, în biserica ce i-a fost închinată.

La numai nouă ani de la moartea sa, a fost canonizat de sinodul convocat de ucenicul și biograful său, Filotei Kokkinos al Constantinopolului. În Biserica Ortodoxă este prăznuit de două ori pe an: pe 14 noiembrie și în duminica a doua din Postul Mare. ❀

DE MÂINE INTRĂM ÎN POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

Postul Nașterii Domnului sau al Crăciunului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Prin durata sa de 40 de zile ne aduce aminte de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii. Noi, creștinii, postim 40 de zile pentru a ne învrednici de primirea Cuvântului lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria.

Începând cu ziua de 15 noiembrie până la 24 decembrie, inclusiv, creștinii se pregătesc pentru marele praznic al Nașterii Domnului. Durează 40 de zile, iar ca importanță este al doilea după Postul Sfințelor Paști. Este mai ușor decât Postul Paștilor, asemănându-se postului de vară, al Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Ziua de 14 noiembrie este menționată în calendarul ortodox drept „Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului”. Cele 40 de zile de post ce urmează amintesc de aceeași perioadă petrecută de Moise pe Muntele Sinai înainte de primirea Tablelor Legii.

Asemenea celor din Vechiul Testament, noi, creștinii, avem datoria de a ne pregăti, prin post și rugăciune, pentru primirea Mântuitorului Hristos, Cel ce Se naște din Sfânta Fecioară Maria. Încă din secolele IV-V, Părinții Bisericii amintesc de Postul Nașterii Domnului, însă cu durată diferită. Fericitul Augustin îl menționează, iar episcopul Leon cel Mare al Romei (440-461) a rostit nouă cuvântări despre acest post, numit „postul din luna a zecea”. Uniformizarea se va face în anul 1166, când, la Sinodul de la Constantinopol, sub președinția patriarhului Luca Hrisoveghi, se va stabili ca durata Postului Nașterii Domnului să fie de 40 de zile, de la 15 noiembrie la 24 decembrie. Întrucât acest post închipuie timpul Vechiului Testament, cântările liturgice rânduite se caracterizează prin numeroase profeții mesianice și cuvinte despre împlinirea făgăduinței Răscumpărătorului.

Acest post pregătește marele praznic al Nașterii Domnului, prilej de bucurie pentru întreaga creștinătate. Felul postirii stă în legătură tocmai cu acest moment, unul dintre cele mai fericite

din istoria mântuirii.

După rânduială, în timpul acestui post, luna, miercurea și vinerea nu mâncăm bucate cu untdelemn și nu bem vin. După orele 3-4 după-amiaza mâncăm o singură masă, cu hrană uscată sau legume fierte. Dacă în aceste zile cade un sfânt care să aibă Doxologie mare, dezlegăm la untdelemn și la vin. Dacă în aceste zile cade un sfânt care are Priveghere, dezlegăm la untdelemn, vin, pește (vezi 6 decembrie 2021). Dacă hramul bisericii cade într-o zi de luni, miercuri sau vineri, se face dezlegare la pește. Marți și joi se dezleagă la untdelemn și vin. Iar dacă marți sau joi cade un sfânt cu Doxologie mare, dezlegăm la pește.

În Postul Crăciunului avem dezlegare la pește sâmbăta și duminica, între 21 noiembrie (Intrarea Maicii Domnului în Biserică) și 20 decembrie (pomenirea Sfântului Ignatie Teoforul). Este un post ușor, iar anul acesta sunt nu mai puțin de 15 dezlegări la pește, pe care le găsim notate în calendar (21, 23, 25, 27-28 noiembrie 2021; 4-7, 9, 11-13, 18-19 decembrie 2021).

În ziua de 24 decembrie, înainte de Crăciun, se ajunează până la ora Cea-

sului al IX-lea. Apoi se obișnuiește a se consuma grâu fiert amestecat cu miez de nucă, fructe și miere, amintind de postul prorocului Daniel și al celor trei tineri în Babilon, „care, deși erau hrăniți cu semințe, s-au arătat mai frumoși decât cei hrăniți cu multe desfătări.” În ziua respectivă, în multe părți din țară se face și pomană cu asemenea grâu fiert, ducându-se pe la casele rudelor și ale celor nevoiași, împreună cu foițe subțiri ca de plăcintă coapte, în care se înfășoară miez de nucă amestecat cu zahăr sau miere. Ele se numesc „scu-tecele Mântuitorului”. Ajunarea din această zi amintește de postul din perioada primară a creștinismului, când catehumenii ajunau în seara dinaintea Crăciunului, urmând a primi pentru prima oară Sfânta Taină a Euharistiei.

Unii ar putea spune că sunt cam multe dezlegări la pește în acest post. În cazul credincioșilor mai sânguincioși, le precizăm că dezlegarea nu presupune obligativitatea consumului. Deci, în zilele de dezlegare la pește putem ajuna cu bucate specifice postului. Să mai spunem că Biserica slavă și cea grecească au mai multe zile de dezlegare la pește, fiecare pentru alte motive.

Împărtășim deci ideea că Biserica Ortodoxă Română rămâne cea mai echilibrată, păstrând fidel așezările dumnezeieștilor Părinți. Dar un lucru trebuie să avem cu toții grijă: în post este în primul rând „dezlegare” la Hristos; căci hrana noastră trebuie să fie Hristos. Să ne hrănim mai mult cu Hristos, cu Cuvântul Său din Evanghelie, cu rugăciune și participare la Sfânta Liturghie. Nu în ultimul rând să gustăm mai des din Sfintele Taine, adică spovedindu-ne și apropiindu-ne mai des de Potir, împlinind îndemnul cântării ce glăsuiește așa: „gustați și vedeți ce bun este Domnul”!

Așadar, post ușor și bineplăcut Domnului! ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 14-21 NOIEMBRIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 14.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samaritanului milostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Luni 15.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț – Hramul Bisericii Șerban Vodă Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 17.11	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 19.11	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	De la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă.11	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Duminică 21.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea în biserică a Maicii Domnului – Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) - Utrenia, Sf. Liturghie

„CRĂCIUNUL AR PUTEA FI ANULAT!”

Acum mai bine de trei săptămâni, pe site-ul Capital, secțiunea evenimente internaționale, mi-a atras atenția un titlu exploziv, ca multe altele din ziua de azi, de obicei fără a avea de multe ori o legătură reală cu informațiile din articol: „Crăciunul ar putea fi anulat! E cea mai tristă veste. Criza care a zdruncinat toată lumea”.

Într-o lume tulburată de multe crize, care se succed una după alta, se condiționează una pe alta într-o legătură cauză-efect, veștile catastrofale sau cele destinate să provoace panică, teamă și nesiguranță sunt la ordinea zilei. Ne-am obișnuit, de aproape doi ani, să ne așteptăm la ce-i mai rău. Nu ne mai miră nimic. Nu mai avem încredere în nimic și în nimeni.

Sinceră să fiu, această veste m-a lăsat mută de uimire. Am citit atent articolul și am ajuns la concluzia că lumea deja o luase razna înainte de pandemie, iar acum situațiile „dramatice” o fac să-și arate superficialitatea și lipsa de repere.

Am trăit până acum într-o lume în care consumul a fost din ce în ce mai mare. Și haideți să definim teoretic consumerismul, acea politică social-economică ce încurajează achiziția de bunuri și servicii în cantități din ce în ce mai mari. În urmă cu un secol, odată cu revoluția industrială, producția în masă a dus la o criză economică care generat supraproducția - oferta de bunuri existentă a depășit cererea - iar producătorii au apelat la uzura planificată și la campanii publicitare pentru a manipula cheltuielile consumatorului. În domeniul economic, consumerismul se referă la politicile economice care pun accentul pe consum.

Pe de altă parte, consumerismul se referă la acumularea egoistă și superficială, uneori inutilă de produse, cunoscută și sub numele de materialism economic. În acest context, consumerismul capătă noi conotații negative,

fiind în antiteză cu stilul de viață firesc, sănătos și traiul simplu, promovate de anti-consumerism și nu numai.

Consumerismul este o forță din cadrul pieței care distruge individualitatea și afectează societatea. În această accepțiune, termenul este corelat cu globalizarea și este contestat cu vehemență de promotorii mișcării „anti-globalizare”.

O lume întreagă a alergat să producă, mai mult și mai mult, să creeze prin modă și politici de marketing noi „nevoi” de consum. Și pentru aceasta a apelat și la o calitate din ce în ce mai slabă a produselor, ele funcționând exact până la ieșirea lor din garanție. Pe vremuri, lucrurile țineau o viață.

Astăzi am ajuns în situația de a nu mai avea, la nivel global, resurse naturale care să ne asigure funcționarea economică și traiul omenirii în continuare. Ca să nu mai vorbim de cantitățile imense de deșeuri din lume, de poluare, de defrișările masive și de deșertificarea pământurilor.

O lume care a alergat pe de o parte după profit, pe de altă parte după plăceri și consum de produse și servicii. Dacă nu „consumi” anumite produse, servicii, mărci, nu exiști.

În acest context am uitat valorile umane și spirituale care ne definesc și în care am fost creați. Suntem departe de a mai fi după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, de a mai tânji după cer, după veșnicie și mântuire. Am uitat Sfânta Scriptură între copertile ei, folosindu-ne de ea doar când jurăm pe ea sau când ne convine ne folosim de câteva percepțe din ea.

Așadar, nu ne mai amintim că „la început a fost Cuvântul și Cuvântul a fost Dumnezeu”, nici sintagma „Cuvântul S-a făcut Trup” pentru a ne răscumpăra pe noi din păcatul strămoșesc. Și nici că speranța și mântuirea lumii a venit prin Pruncul Mariei în peștera din Betleem, iar noi prin Hristos viem, sperăm, creștem și ne desăvârșim.

Pentru mulți Crăciunul nu este decât distracție și consum, o sărbătoare colorată, strălucitoare, în care ne simțim bine și ne facem multe daruri. Materiale.

Iată câteva fraze din articol:

„Răsturnare de situație în SUA. Aflați în plină luptă cu pandemia de COVID, americanii s-ar putea confrunta cu o situație fără precedent. Crăciunul ar putea fi anulat. S-a aflat ce a provocat acest dezastru pe care nimeni nu l-a anticipat.

Este cea mai mare lovitură primită de SUA. Americanii sunt la un pas să descopere că una dintre cele mai importante și mai așteptate sărbători ale anului ar putea să nu se mai țină. Acest lucru se petrece pe fondul pandemiei de COVID care a lovit puternic în lanțul de aprovizionare al magazinelor.

SUA este la un pas să anuleze Crăciunul. (...) Motivul principal este legat de faptul că americanii se vor afla în imposibilitatea de a-și face cumpărăturile de sărbători. Mărfurile ajung mai greu și la prețuri mai mari, care au explodat în pandemie.

De ce se poate anula Crăciunul

Pe fondul crizei provocate de pandemia de COVID, fabricile au fost închise temporar și multe containere au rămas în porturi. Criza containerelor ar putea avea repercusiuni și asupra industriei de jucării.

Și mai grav este faptul că această situație gravă s-ar putea prelungi și în 2022.”

Noaptea minții. Acum 2000 de ani, într-o peșteră din Betleem, copiii, păstori și cei trei magi se bucurau de venirea Pruncului Sfânt, de împlinirea profețiilor. Clipa așteptată de la căderea din Rai a lui Adam și a Evei se împlinise. Iar magii nu numai că nu așteptau nimic de la Prunc, ci dăruiau din dragostea și prețuirea lor aur, tămâie și smirnă.

Am uitat să prețuim mai mult Postul și pregătirea duhovnicească pentru Nașterea Domnului. Ca să-I dăruim Domnului Hristos din prea plinul inimii noastre smerenie și curăție, jertfa rugăciunii și tămâia ascultării. Ochii și urechile noastre s-au închis, inima nu mai este sălaș pentru Hristos cel Întrupat.

Ne mai întrebăm de ce se întâmplă atâtea în lume? Pentru că noi L-am părăsit pe Dumnezeu. Iar El S-a retras, lăsându-ne cu preocupările și patimile noastre, cu autosuficiența noastră. ❀

Maria Buleu